

[H. C. Andersen.]

tiden vil blive Brug for Foranstaltninger af den her omhandlede Art. Derfor maa vi se Tiden an, hvad Afvikling angaar.

Jeg skal som nævnt anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse her i det høje Ting.

Jens Holm: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at videreføre den tidligere Lov, og det er jo kun naturligt, at man selv om man i Dag staar i den Situation, at der praktisk talt ikke eksisterer nogen som helst Ungdomsarbejdsløshed, alligevel ved en Fortsættelse af denne Lovgivning bevarer de Rammer, der er lagt, idet man ikke kan vide, hvorledes Udviklingen vil forme sig i den nærmest følgende Fremtid. Man kan komme ud for saadanne Vanskeligheder, at der igen vil opstaa Arbejdsløshedsproblemer for Ungdommen, og det vil derfor være godt, at man bevarer det Fundament, der er skabt ved den gældende Lov, saa at man ikke staar paa bar Bund, naar man skal tage Arbejdet op paa ny. Derfor kan jeg godt tilslutte mig dette Lovforslag, og jeg kan tilsige mit Partis Tilslutning dertil.

Som det fremgaar af Lovens § 1, er den Rækkefølge, hvori man ønsker disse Foranstaltninger gennemført, for det første Henvisning af de unge arbejdsløse til praktisk Arbejde, derefter Henvisning til arbejdstekniske Ungdomsskoler, og for saa vidt dette ikke slaar til, Ungdomsarbejder, Kursus og andre egnede Foranstaltninger. Jeg tror, at Rækkefølgen er heldigt og godt valgt.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det, at Ungdomskommissionen, hvis Betænkning jo er fulgt, har Erfaringer fra visse Steder paa Lolland og i Sønderjylland, hvor man har henvist unge arbejdsløse til Landbruget. Jeg tror, at dette er noget af det allervigtigste i Lovforslaget, og at denne Henvisning af de unge til praktisk Arbejde, navnlig inden for Landbruget, hvor man særlig mangler den unge Arbejds-kraft, vil faa overordentlig stor Betydning, og at der vil kunne opnaas ordentlige og rimelige Arbejdsvilkaar i Fremtiden.

Ærede Ordførere for andre Partier har gennemgaaet de vigtigste Bestemmelser, og jeg skal ikke gentage disse. Der er kun et Par enkelte Bemærkninger, jeg gerne vil gøre.

Dette Lovforslag maa jo betragtes som en udstrakt Haand, en Hjælp til de unge arbejdsløse, som ikke har kunnet finde frem til et naturligt Arbejdsfelt, og

jeg vil ogsaa haabe, at de unge vil modtage det som en udstrakt Haand. De Ændringer, der er sket, skulde ogsaa medvirke til, at de unge i højere Grad vil føle det som en Hjælp og som et Tilbud, end Tilfældet har været hidtil; jeg ved, at mange desværre har opfattet det som Straffe-foranstaltninger, der blev paalagt dem, naar de efter at have været arbejdsløse en vis Tid blev henvist til Lejre. Jeg tror, at de Ændringer, der er sket baade lønningsmæssigt og paa andre Omraader, vil medvirke til, at man fra Ungdommens Side vil se paa det med mere Forstaaelse og Interesse, end man har gjort tidligere.

Jeg ser ogsaa, at man vil søge at udvirke noget nyt, noget som ikke har været nævnt af de tidligere Ordførere. Det er dette, at man vil søge at lære de unge Opsparingsens Værdi. Efter at de har modtaget Lønning efter de fastsatte Tariffer og Akkordpriser med Fradrag for Kost og Logi o. s. v., i alt vel 57½ pCt. af den indtjente Løn, tilbageholdes efter Lovforslagets § 6 25 pCt., som hensættes i en Sparekasse, og Beløbet med Renter udbetales først, naar de paagældende forlader Lejren, efter at Deltagelsen er endt der og det fastsatte Tidspunkt udløbet. Dette synes jeg er overmaade værdifuldt, for jeg tror, at en stor Fare for Ungdommen i Dag er, at de har alt for store Pengemidler til Raadighed, efter at Udgifterne til de vigtigste Livsfor nødenheder er afholdt. Det kan godt være en Fare for de unge fremefter, naar de stifter Familie, faar Hus og Hjem og ikke faar nær det Beløb til Raadighed til private Fornødenheder, som de har haft i deres Ungdomsdage. Derfor synes jeg, det er overmaade nyttigt, at man søger at fremme Sparsommeligheden, i hvert Fald Tanken om Sparsommelighed, ved at hensætte en Del af Lønnen i en Sparekasse.

I § 8, der saa vidt jeg ved, er en Genganger fra den tidligere Lov, hedder det, at saafremt Arbejder, der udføres som Ungdomsforanstaltninger, maa antages at ville medføre ikke uvæsentlige Værdiforøgelse paa privat Ejendom eller medføre væsentlige økonomiske Fordele for Kommuner, Institutioner o. s. v., kan Arbejds- og Socialministeren paalægge disse at yde et passende Bidrag til Arbejdets Gennemførelse. Jeg ved ikke, men det kan maaske den højtærede Arbejds- og Socialminister oplyse, i hvor stor Udstrækning det er sket tidligere. Det forekommer mig, at man skal være meget forsigtig med at tale om økonomisk Værdiforøgelse, idet det af Lovforslaget fremgaar, at der her kun kan blive Tale om Arbejder,